

katergadzomai
prassoo
poioo

- v.15 Wat ik namelijk *teweegbren*, ken ik niet, [*ginooskoo*, kennen]
v.18 maar het goede *teweegbrengen*, dat vind ik niet, [*euriskoo*, vinden]

In vers 15 wordt *katergadzomai* gevolgd door 'ken ik niet' en in vers 18 door 'vind ik niet'.
Dat lijkt vers 15 en 18 met elkaar te verbinden.

Katergadzomai in vers 15 wordt gevolgd door achtereenvolgens de werkwoorden *prassoo* en *poioo*.
Katergadzomai in vers 18 wordt gevolgd door achtereenvolgens de werkwoorden *poioo* en *prassoo*.

- v. 15 Wat ik namelijk *teweegbren*, ken ik niet,

 want niet wat ik wil, dat *doe* ik niet,
 maar wat ik haat, dat *doe* ik.

v. 18 maar het goede *teweegbrengen*, dat vind ik niet,

v. 19 want het goed dat ik wil, *doe* ik niet.
 maar het kwade, dat ik niet wil, dat *doe* ik.

Wat Paulus in verzen 15 en 18-19 zegt lopen duidelijk parallel.
Roods correspondeert met rood. Groen met groen, geel met geel.

Dit kunnen we nog een stap uitbreiden.
Vers 15 wordt gevolgd door een zin met *poioo*. En die lopen ook duidelijk weer parallel.
Dat geeft het volgende.

- v. 15 Wat ik namelijk *teweegbren*, ken ik niet,

 want niet wat ik wil, dat *doe* ik niet,
 maar wat ik haat, dat *doe* ik.

v.16 En als ik dat *doe* wat ik niet wil, val ik de wet bij, dat zij goed is.
-

- v. 18 maar het goede *teweegbrengen*, dat vind ik niet,

v. 19 want het goede dat ik wil, *doe* ik niet.
 maar het kwade, dat ik niet wil, dat *doe* ik.

v. 20 Als ik nu *doe* wat ik niet wil,

Dus vers 16 en 20 hebben duidelijk dezelfde strekking en ze leiden allebei tot exact dezelfde conclusie. Niet meer ik, maar de zonde die in mij woont. En in die zinnen vinden we weer het woordje *katergadzomai*. Dit is overduidelijk de conclusie van de redenering waar Paulus naar toe wilde werken.

Nu uitgebreider:

v. 15 Wat ik namelijk **teweegbreng**, ken ik niet,

 want niet wat ik wil, dat **doe** ik niet,
 maar wat ik haat, dat **doe** ik.

v.16 En als ik dat **doe** wat ik niet wil, val ik de wet bij, dat zij goed is.

v. 17 Nu ben ik het echter niet meer die dit **teweegbrengt**, maar
 de zonde die in mij woont.

v. 18 maar het goede **teweegbrengen**, dat vind ik niet,

v. 19 want het goed dat ik wil, **doe** ik niet.
 maar het kwade, dat ik niet wil, dat **doe** ik.

v. 20 Als ik nu **doe** wat ik niet wil

breng ik dat niet meer **teweeg**, maar de zonde die in mij
 woont.

Paulus houdt dus twee keer min of meer dezelfde redenering, in dezelfde structuur om tot die uiterst belangrijke conclusie te komen:

 NIET MEER IK! MAAR DE ZONDE DIE IN MIJ WOONT.

En dat kunnen we niet los lezen van de conclusie in Galaten 2:20.

 NIET MEER IK! MAAR CHRISTUS LEEFT IN MIJ.

Het eerste deel van vers 18, loopt parallel met vers 21. Deze gedeelten worden aan elkaar gekoppeld door het woordje *parakeitai*.

Het willen **is er wel bij** mij (v. 18)

Het kwade **ligt dicht bij** mij (v. 21)

- v. 15 Wat ik namelijk **teweegbreng**, ken ik niet,
 want niet wat ik wil, dat **doe** ik niet,
 maar wat ik haat, dat **doe** ik.
- v.16 En als ik dat **doe** wat ik niet wil, val ik de wet bij, dat zij goed is.
- v. 17 Nu ben ik het echter niet meer die dit **teweegbrengt**, maar de
 zonde die in mij woont.
- v.18 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds
 woont, immers, het willen **is er** wel **bij** mij.
-
- v. 18 maar het goede **teweegbrengen**, dat vind ik niet,
- v. 19 want het goed dat ik wil, **doe** ik niet.
 maar het kwade, dat ik niet wil, dat **doe** ik.
- v. 20 Als ik nu **doe** wat ik niet wil
 breng ik dat niet meer **teweeg**, maar de zonde die in mij
 woont.
- v.21 Ik ontdek dus deze wet: dat, als ik het goed wil, het
 kwade **bij** mij **ligt**.